НАВЧАННЯ ГОВОРІННЯ КУРСАНТІВ ВІЙСЬКОВИХ ЗВО

ПОПЕЛЮК В.П.
Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

Говоріння відноситься до продуктивних видів мовленнєвої діяльності і представляє собою складний розумовий процес, зв'язаний з передачею інформації в усному мовленні. Інакше кажучи, це вербалізація думки, перехід від мовленнєвого наміру до усного виразу. Говоріння є невід'ємним компонентом усного спілкування, тому навчання цьому виду мовленнєвої діяльності припускає врахування багатьох факторів. Також існує декілька принципів навчання говоріння. Одним з них є *комунікативне спрямування навчання.* Принцип комунікативного спрямування навчання є одним з важливих умов формування мовленнєвих вмінь, здатних до переносу. Мовлення завжди комунікативно обумовлене та ситуативне: для породження висловлення потрібен мотив та задана ситуація. Формування завдань повинне мотивувати курсантів до говоріння та пропонувати конкретні ситуації спілкування: курсантам необхідно чітко усвідомлювати, з якою ціллю вони будують вирази і до кого вони спрямовують своє мовлення. Іншим принципом навчання говоріння є *автентичність матеріалу.* Автентичний матеріал має сильний мотиваційний вплив, оскільки є прикладом використання мовленнєвих конструкцій в конкретних ситуаціях, надійним джерелом соціокультурних знань, а також служить стимулом до дискусії та виразу своєї точки зору. Не менш важливим принципом навчання говоріння є *культурологічна значимість матеріалу.* Навчальний матеріал має містити інформацію соціокультурного характеру, яка сприяла б формуванню фонових знань, гарного відношення до культури мови, яка вивчається, а також запобігання культурологічній інтерференції, яка є в неадекватній мовленнєвій і немовленнєвій поведінці. *Текстове та жанрове різноманіття* є ще одним принципом навчання говоріння. В процесі навчання курсантам необхідно пропонувати різні жанри та типи текстів, наприклад інтерв'ю, рекламу, інструкції, рецепти и т.п. Використання в процесі навчання одного будь-якого типу чи жанру тексту приводить до того, що курсанти є непідготовленими до сприйняття та продукції інших текстів. Також треба не забувати про *адекватність завдань.* Процес навчання має на увазі урахування індивідуально-вікових особливостей та професійних інтересів курсантів. Завдання повинні відповідати їх цілям навчання іноземної мови, звертатися до їх досвіду та сприяти формуванню соціокультурних знань, необхідних для реального спілкування. Якщо перед курсантами стоїть ціль засвоїти базові мовленнєві конструкції для перебування за кордоном, то в такому разі їм треба пропонувати завдання, направленні на формування вміння повсякденного спілкування. Гарно підібрані вправи дадуть змогу курсантам досягнути найвищих результатів.